

ברכות פרק ז' משנה א'

סיפא – אין מזמנים				רישא – מזמנים עליהם				נושאים
הדין שאין מזמנים	אפילו שהרי	הפירוש	סוג המאכל	הדין שכן מזמנים	אפילו שהרי	הפירוש	סוג המאכל	
מפני שלא הופרשו תרומות ומעשרות	אפילו אם זה רק טבל מדרבנן שגדל בעציץ לא נקוב	פת – שלא הופרשו ממנה תרומות ומעשרות	טבל	כי רוב עמי הארץ מעשרין	אולי המאכל לא מעושר	פת של עם הארץ ספק מעושר	דמאי	מאכלים לא כשרים
מפני שהלוי קיבל מה "כרי" ואז זה כבר נתחייב בתרומות ומעשרות.	הלוי נתן מזה תרומת מעשר	הלוי – קיבל מעשר ראשון מהכרי ונתן תרומת מעשר. אבל הישראל לא נתן מזה תרומה גדולה.	מעשר ראשון שלא נטלה תרומתו [תרומה גדולה]	מפני שהלוי קיבל מה "שיבולים" ואז זה עדיין לא נתחייב בתרומות ומעשרות.	הישראל לא נתן מזה תרומה גדולה.	הלוי – קיבל מעשר ראשון מהשבולים – ונתן תרומת מעשר. והישראל – לא נתן מזה תרומה גדולה	מעשר ראשון שנטלה תרומת [מעשר]	מעשר של לוי שהקדים ובא לפני הכהן
זה לא חל כי לא נפדה כהלכה (וכתוב וצרת הכסף)	שאמר הפירות יפדו על חתיכת כסף זו.	מעשר שני שפדו את שוויו על מטבע בלי צורה, או שברי כסף.	מעשר שני שלא נפדה	כי עיכוב נתינת החומש אינה מעכבת את האכילה. [אלא היא חוב על הבעלים שפדה.]	עדיין לא הוסיף את החומש [שהרי בסוף ויקרא כתוב וחמישתיו יוסף עליו]	מעשר שני שפדו את שוויו	מעשר שני שנפדה	מעשר שני או הקדש שאולי נשאר קדושים
זה לא חל כי לא נפדה כהלכה (וכתוב ונתן הכסף דבר שניתן ביד ואדמה אי אפשר לתת)	שאמר זה יפדה על אדמה זו.	הקדש שפדו את שוויו על קרקע [אדמה]	הקדש שלא נפדה	הוא לא ישב איתם בזמן הסעודה	המלצר שמגיש את המאכל בסעודה	הקדש שפדו את שוויו	הקדש שנפדה	משרת שאכל מעט
לא אכל כזית פת בזמן הסעודה.	ישב איתם בזמן הסעודה	המלצר שמגיש את המאכל בסעודה.	השמש שאכל פחות מכזית	הוא לא ישב איתם בזמן הסעודה	המלצר שמגיש את המאכל בסעודה	הקדש שפדו את שוויו	הקדש שנפדה	משרת שאכל מעט
כיון שלא טבל נחשב כגוי.	שהוא כבר עשה ברית מילה ויודע את כל ההלכות	גר שמל את עצמו ועדיין לא טבל במקוה.	נכרי	שכל מצוה שקיבלו על עצמם מדקדקים לקיימה יותר מישראל	שהתגירו מפחד ולא קבלו את כל המצוות	הקדש שפדו את שוויו	הקדש שנפדה	מי שאינו כן יהודי